

La barraca de Quicolis

la lleugeresa de les pedres

De Freginals fins a la barraca de Quicolis i tornada pel pou d'en Serra

Data de publicació	5 d'abril de 2003
Temps	1 h 30 min (sense comptar aturades).
Desnivell	120 m aprox.
Distància	4,5 km
Mapa	Mapa comarcal de Catalunya 1:50.000 Montsià, ICC, o bé Serra de Montsià 1:20.000, Ajuntament de la Ràpita

Recomanacions

Es tracta d'una excursió apta per a tothom. Sols arribar a la barraca de Quicolis és ja molt recomanable, especialment si es va amb nens. Val la pena disposar del fullet informatiu editat pel Departament de Medi Ambient, el Consell Comarcal del Montsià, l'Ajuntament de Freginals i el Museu del Montsià (es pot demanar a qualsevol d'aquests organismes).

Més informació

La Fundació El Solà, dedicada a l'estudi i divulgació de les construccions de pedra seca, ha editat una publicació divulgativa molt interessant. La pedra en sec a la Fatarella. A un text amè i precís, s'hi suma una generosa selecció d'imatge que mostren la gran varietat de construccions realitzades amb aquesta tècnica.

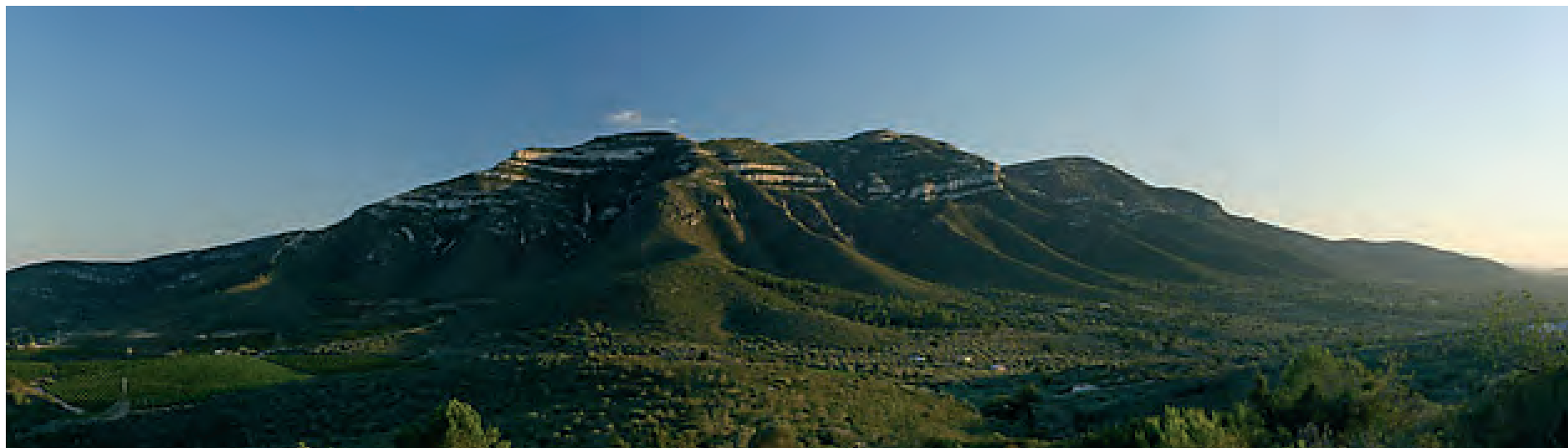
Molt recomanable
(977 413 902
www.fundacio-elsola.org).

quell maleït peu li molestava cada vegada més. Amb els anys, el dur ofici de picapedrer havia agreujat la coixesa que l'importunava. A Francesc Pavia Mateu, cada dia se li feia més feixuc tornar a casa des de la pedrera de la Serreta de Freginals. I no és que fos gaire lluny, però després d'una jornada esgotadora, la curta distància que hi ha fins al poble esdevenia un penós trajecte. L'habilitat que li negaven les cames, li sobrava a les mans i si alguna cosa no escassejava a la pedrera eren les pedres. Ben al contrari, els fragments que sobraven d'esculpir llindes, balcons, piques, rodes de molí, etc., acabaven per ser un destorb i contínuament s'havien d'apilar. Per a unes mans destres com les seves no feia

falta res més. Construiria una barraca on poder quedar-se a dormir.

En Quicolis, com tothom l'anomenava, no s'hi posar per poc i no es va conformar amb aixecar una barraca convencional. La de Quicolis té 6,5 m de diàmetre i una alçada de 5,5 m. Tan sols l'aire i l'habilitat uneixen les pedres que donen cos i vida a aquesta bella construcció (perquè una cosa tan bonica necessàriament ha d'estar viva, oi?). De les seves proporcions i detalls se'n destil·len harmonia, gust per les coses ben fetes i l'entranyable calidesa que aporten els materials tractats a saviesa i respecte. L'abandonament de la pedrera durant els anys trenta del segle passat també va suposar l'oblit de la barraca.

El Montsià des de la serreta de Freginals

Des del Museu del Montsià s'han impulsat un projecte que ha transformat aquest entorn en una interessant àrea per a la interpretació dels valors de la serreta de Freginals i de la propera serra de Montsià.

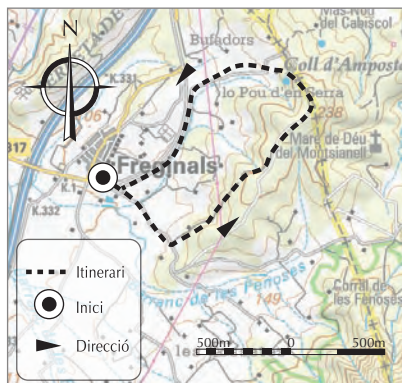
L'itinerari coincideix amb el que hi ha proposat en el fullet de l'àrea interpretativa i permet realitzar una curta i agradable excursió sortint de Freginals i retornant-hi. Des de la part baixa del poble s'agafa el camí asfaltat en direcció al Montsià. Antigament era el més

utilitzat per anar a la Ràpita. En arribar al peu de la Serreta es troba la cruïlla amb el vell camí de carro per on es baixaven les pedres de la pedrera. Es passa a costat del corral de Pedro i de seguida s'arriba a una esplanada on s'hi han instal·lat el primer plafó d'interpretació. Val la pena fixar-se en el magnífic forn de calç recuperat. Se segueix pujant, enmig de lleris i margallons, fins arribar a la barraca de Quicolis.

Superant el graó rocós que hi ha a costat de la barraca, s'accedeix a les planes superiors des d'on es contempla una excel·lent vista del Montsià i on s'han col·locat uns altres plafons. De tornada al camí principal, es continua pujant per la carena de la Serra en direcció a la partida del pou d'en Serra. Des del capdamunt s'arriba a entreveure el fluir reposat de l'Ebre a prop d'Amposta. S'inicia la baixada creuant un bosquet de pins per arribar al dipòsit municipal d'aigües, a costat del tossal d'Amposta. Des d'aquí se segueix el camí asfaltat del Cabiscol per tornar a Freginals.

La instal·lació d'aquesta interessant àrea interpretativa és un bon exemple que els pobles de la vora de la serra de Montsià comencen a veure la muntanya amb uns ulls renovats. El Montsià és Mediterrani pur: margallons, barraques, oliveres

i paisatges inundats de llum. Però alerta, la duresa de les seves pedres i cingles amaga una gran fragilitat. Tant de bo se sàpiguen fer les coses amb la delicadesa, la saviesa i el bon gust de Quicolis

ICC. Escala: 1:50.000

El forn de calç sobre el corral de Pedro